

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Рішення борознити тамошню волю, не піддавшись комуністичним провокаціям і шапталажу, знайде підтримку збоку всього американського народу. Звичайно, тамошня війна не була б ані милою, ані популярною. Але була б необхідною. Це добрий знак, що появились вже коменгарі, що Америка не повинна засліплюватися гаслом миру, а повинна використати нагоду, щоб знищити той розсадник лиха, яким є — Пейпінг».

ЧАР ШЕВЧЕНКА

На донос Ісасіва 1850 розпочато проти Шевченка нове слідство, що припинило не одну з дих полеглих. Коли справа стала голосною, корпусний командир ген. Обручев, що саме тоді стався за підстаршинський ступінь для Шевченка, щоб таким разом допомогти йому в його поблодуванні, написав до військового справу. Командант фортеці, замість забаронити Шевченкові писати, дозволяв всю кореспонденцію поета слати на своє ім'я і сам вислав його листи. Всі інші старшини приймали Шевченку як товариша, капітан Мостовський запропонував його жити до себе, багато старшин дружили з ним було суворо забаронено. Що ж тоді й казати про товаришування з солдатом, якого заслали, над яким тяжко власноручно підписаний присуд самого царя Миколи I який прийшов до Новопетровської фортеці по Оренбурзькому процесі. Сам Шевченко згадує у «Щоденнику» про

Але „совбура“ фактично мало цікавлять червоні ідеї, „поріг комунізму“ й інші ласощі та приманки для закордонних найвників. Його цікавить щасливе й сите життя. Він нарікає через київську пресу, що у Вінниці немає й досі гаражу, де йому помилби б авто. Нарікає, як читачемо з „Радянськїй Українї“ з 4 червня, що на Одещині, де великі віддалі й багато курортів — „не возять пасажирів до аеропортів Рені та Кілії. Як хочеш, так і добрайся!“ Або там же: „Через поганий зв'язок Симферопольського агенства аерофлоту з своїми філіями, в санаторіях Південного берега Криму виникає багато непорозумінь, плутанини. Курортники залишаються на землі, а літаки здійснюються в повітря“... Щодня з Харкова до Москви відлітає пасажирський літак на 100 осіб. Квиток в один бік коштує 4 крб., і тому в літану „хто бувало лиш три десятки пасажирів“. Хто з-поміж звичайних трудящих може дозволити собі літати літаком в СССР? Але „совбури“ і тут голосно змагається за збільшення пільг для себе, запитуючи в київській пресі, чому не знизати ціни до 10 крб. Діти „совбура“ — це неодмінні кандидати до високих шкіл та університетів. Вони повинні мати високу освіту, щоб згодом замінити батька і продовжити рід буржуазної касты в СССР. Більшість із них вчується, а частина поповнює лави кримінальних злочинців, п'яниць і неробів, що живуть за кошт батьків, а точніше — за кошт отих колгоспників, які гнуть на полі спину від кошту до заходу сонця. Різні закордонні представники так зв. „уряду“ УССР — це лише „совбури“. Репрезентуючи офіційно за кордоном Україну, вони лише її дискредитують.

Закордонну політику з'ясовано у вступі та в постановках щодо країн Латинської Америки, Азії, Японії, Кореї, Індії, Європи, допомоги закордонові та міжнародної торгівлі. Відразу впадає в очі, що ні для СССР, Червоного Китаю, Куби та ні для однієї сателітної країни не відведено окремого місця та не встановлено, якою має бути закордонна політика ЗСА супроти них. Взагалі в цьому великому елбеларі ані разу не згадано ні СССР чи хоча б Росії, Червоного Китаю і їхніх сателітів за залізною та бамбусовою заставою, так наче б їх не було.

(Продовження буде)

(Продовження буде)

із стріхи, валив стіни... Як- | Л. П.

Бонн. — В п'ятишю у суботу минулого тижня перебували з відвідинами у столиці Західної Німеччини французький президент Шарль де Голь і всім французьких міністрів, включно з прем'єром Джоржом Помпиду. За твердженням газет, західно - німецький уряд канцлера Людвіга Ергарда відкинув план де Голя, щоб політичну, економічну і військову єдність Західної Європи будувати в межах шістьох континентальних країн, які становлять Європейську Економічну Спільноту. Той план критикували

Тоді сенатор Кеннеді також говорив про серйозну небезпеку з ракетами в нашій об'єднаній та про значний упадок престижу С'єднанх Держав за кордоном. Але не звинувачив ні на серйозність цих чуттєвих і обвинувачень, тоді як тепер, американський народ знає з досвіду, що яка боротьба не провадилась виборчий рік на мітингах, пресі, через радіо чи телебачення, на другий день після виборів вся країна об'єднується.

ся навколо новообраного пр

зидента. Це і є есенція та основне значення національного дебат. Яка б не була завзята боротьба і як б не були гарячі дебати, народ у своєму таємному голосуванні скаже своє останнє слово.

Президент Джайсон цілком усвідомлював проблему роз'яснення закордонним кореспондентам значення американських передових баталій, коли він промовляв перед редакторами газет у Нью Йорку. І він перед своїми друзями і ворогами за кордоном: "Дякую року сказав він, 'хай ані наші друзі, ані наші вороги кордоні не подумують про мильково, що в нас існують

якісь конфлікти або незго-

Але Президент також попередив: «Якщо рестерітас своїх громадян і розпалювати непотрібно політичні дебати і боротьбу». «Ми всі повинні пам'ятати, що світ дивиться на нас, і напади на старі принципи вимагають відповідальної репрезентації чових; що охорона нашої безпеки і добробуту мусить примусити партію поступитися з дорозумінням перед національними потребами».

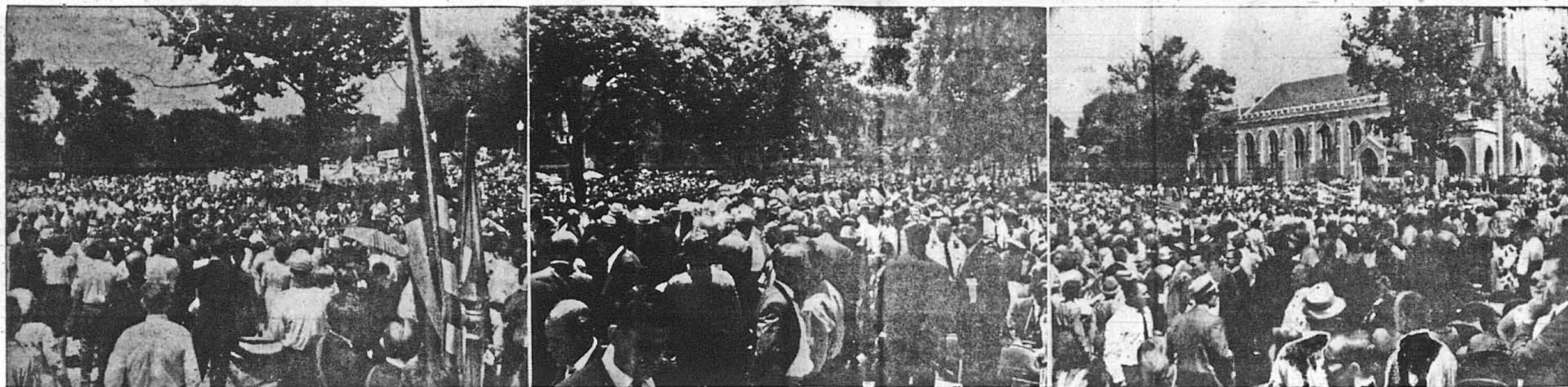
(Амер. Рада)

мали світлі мінuti в мого темному доволі тривалому заточенні, — пише далі Шевченко в „Щоденнику“, — та ці солодкі мінuti я зобов'язаний мому простому, благородному другові Андрієві Оберемкові! (Запис 6 серпня 1857). Сім довгих літ піклувався Оберемко поетом наче рідна мати, бо Шевченко на все життя зостався щоденному життєві великою людиною — мало практичним, відданий на опіку інших.

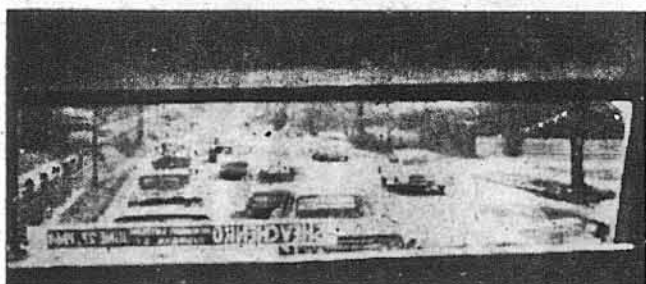
У поклоні Кобзареві України в столиці Америки

Сцени з відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні в суботу, 27-го червня 1964-го року

Світлина: J. P. Starostiak, 1881 Linden Street, Brooklyn 27, N.Y.

СТО ТИСЯЧ НАРОДУ ПРИХАЛО ДО АМЕРИКАНСЬКОЇ СТОЛИЦІ В ЦЮ ПАМ'ЯТНУ СУБОТУ, 27-го ЧЕРВНЯ 1964 РОКУ, ЩОБ ВІДДАТИ ПОКЛІН НАЙВІЛЬШОМУ СИНОВІ УКРАЇНИ ТА ВСЕЛЮДСЬКОМУ СПІВЦЕВІ ВОЛІ, — ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ.

1 Усе було під знаком відкриття пам'ятника Шевченкові: автомобілі з відповідними наліпками, як зближалися до столиці...

2 ...та, "живі дороговкази" — юнаки із синьо-жовтими опанчами на рукавах та з відповідними відзнаками, що давали подорожникам потрібні інформації вже на шляху, що вели до столиці.

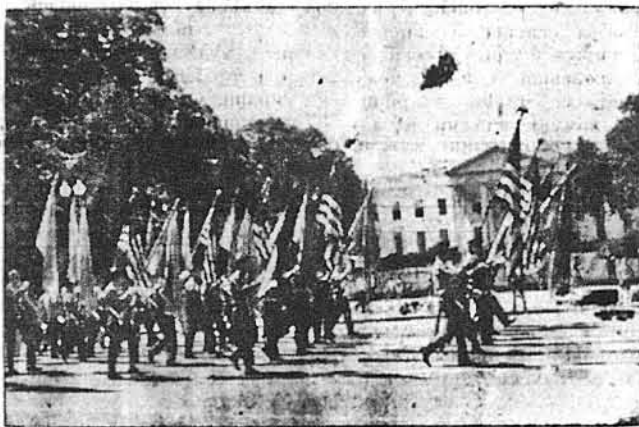
3 Перед збіркою на площі біля монументу Вашингтона заздалегідь були встановлені таблиці з написами назв стейтів, біля яких мали формуватися до походу групи громадян з тих стейтів.

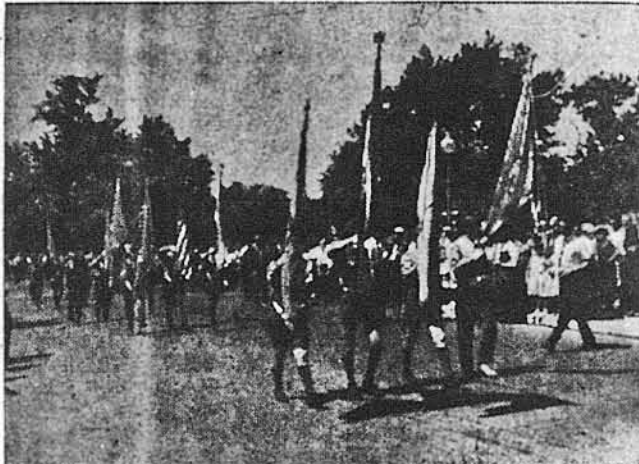
4 Під зоряно-смугою прапорами! Тільки така країна волі, яку символізують ці прапори, могла дозволити, та ще й окремим законом, що його схвалив Конгрес і підписав Президент країни, щоб у самому її серці, в столиці та в безпосередньому віддаленні від величавого монументу її батька Юрія Вашингтона і від Білого Дому, поставити пам'ятник Постові далекій й поневоленій нації. Тому й вродило відкриття цього пам'ятника відбувалося під знаком цих зоряно-смугою прапорів, цієї "Давньої Слави". Вони, ці прапори, в руках нащадків українських поселенців, які під цими прапорами зі зброєю в руках у рядах американських збройних сил обороняли славу цих прапорів та символізували ними волю, збираються, щоб очолити парадний похід від монументу Вашингтона до монументу Шевченка в столиці Америки...

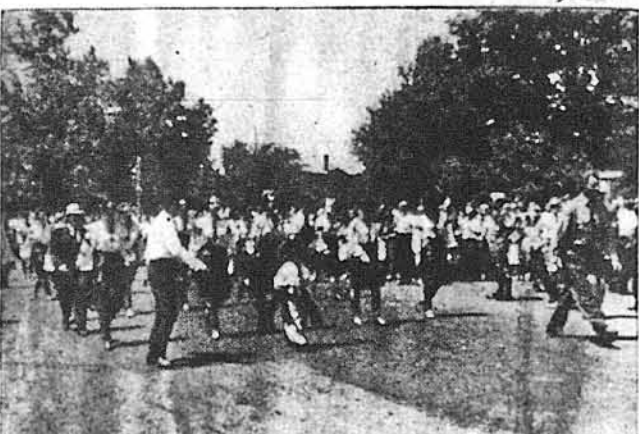
5 ...а далі збираються молодечі організації: Пласт, СУМА, ОДУМ, МУН та численні громадські установи й громади, щоб своїм походом створити наче живий зв'язок між Вашингтоном і Шевченком.

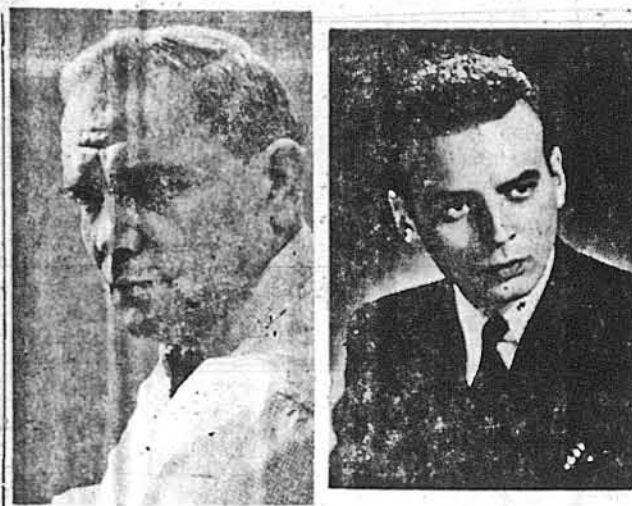
6 Похід ішов головною парадною вулицею столиці: Пенсильванською евею, при якій міститься Білий Дім та головні уряди країни. Скресовані зоряні американські та синьо-жовті українські прапори, які хоч і репрезентують дві окремі нації, але символізують ті самі волелюбні ідеали, гордо підносяться і легко схиляються, як їхні носії проходять біля Білого Дому.

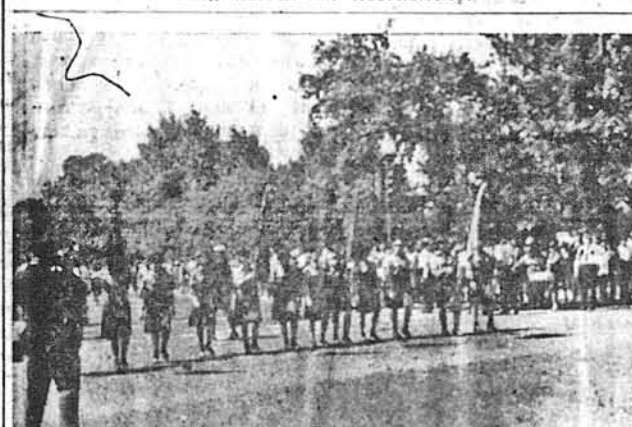
7 За прапорами — це прапори, прапори молодечих та громадських організацій.

8 Одну з перших груп за прапорами становив справжній "кейт України і краса" — понад сотня дівчат у стилевих, національних костюмах. Вони своїми одягами репрезентували всі області широкі України, її незрівняну культуру і красу. Оправдано можна б сказати, що це Україна ішла від Вашингтона, якого це очікує, до Шевченка, який запевняє, що вона таки діждеться його колись...

Не забудьмо пам'ятати й їх, вони собі на це заслужили. Скульптор Леонід Молодожанин (зліва), який запроєктував і виконав пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні, та архітект Радослав Жук, який запроєктував оформлення площі, на якій пам'ятник поставлено.

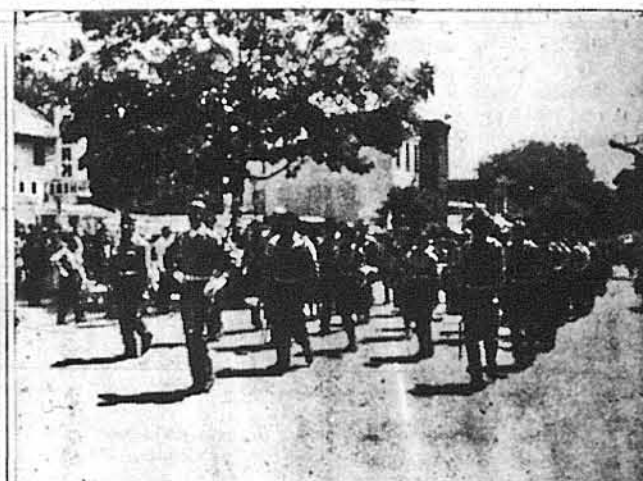
9 Молодість! Що ж кращого, надійнішого може бути в народі, як його молоді! Хто краще, достойніше може пошанувати великих мужів своєї нації, як молоді! Під знаком цієї молоді й був парадний похід від монументу Вашингтона до монументу Шевченка тієї історичної суботи 27-го червня 1964-го року! Наперед ішли вестерни з прапорами, за ними знову прапори, опісля репрезентанти Комітету Пам'ятника Шевченкові, УЖК, наших наукових установ та центральних організацій, але найбільшу увагу звертали такі — здавалося — безконечні ряди молоді, зі своїми прапорами, в своїх одностроях, зі своїми оркестрами. Пластові стяги відкривають похід великої, чудової групи пластунок.

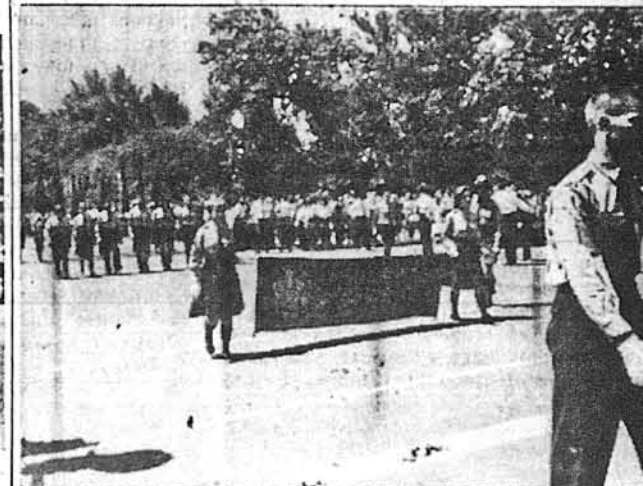
10 За ними пластунки, пластунки, пластунки.

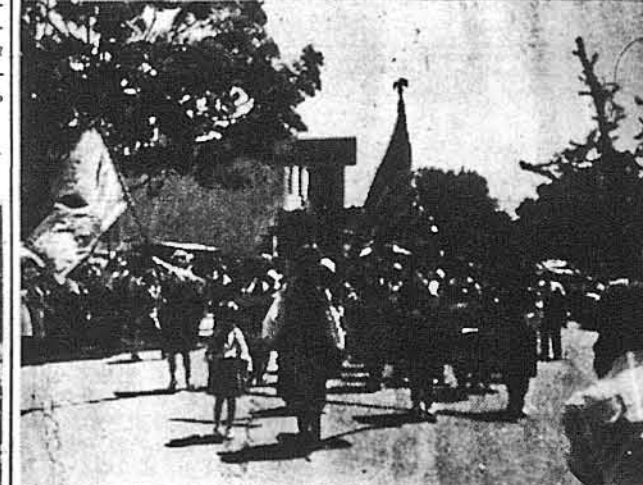
11 Опісля пластунки, здавалося, що їх ціла велика армія, багато заслужених піонерів пластового руху, сеньйори, але найбільше старшого пластуства та юнацтва.

12 Довгі і стрункі колони сумівок і сумівців очолювали їхні прапори, а до маршу пригравали українські мелодії сумієвські оркестри.

13 З пластунами і сумівцями машерували подібно довгі і стрункі колони одумівців.

14 Окрему групу в похід становили — маршуючи під зоряним і американським та синьо-жовтим прапором — дівчата й жінки Союзу Українок Америки.

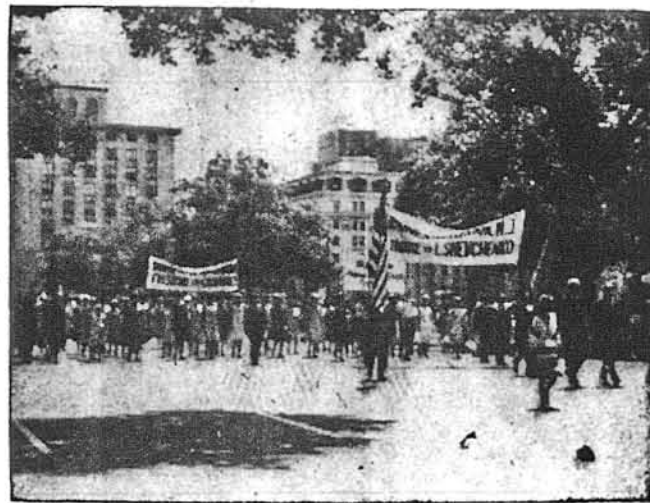

15 І ще Союз Українок Америки.

У поклоні Кобзареві України в столиці Америки

Сцени з відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні в суботу, 27-го червня 1964-го року

Світлиця: J. P. Starostiak, 1881 Linden Street, Brooklyn 27, N.Y.

16 Деякі групи громадян несли в поході транспаренти з відповідними написами, як: „З поклоном Шевченкові“, „Геть большевизм — воля Україні!“ і подібне.

17 Одною з великих атракцій в поході була „козацька“ оркестра з Філадельфії, що має свою славу також з участі в інших, американських походах.

18 Не бракувало в поході й приятельських чужих груп, як латвійської та інших, що їх видно на цій фотознімці.

19 В очікуванні історичної події: як площа із закритим пам'ятником Тарасові Шевченкові та її околиці заповнилися десятками тисяч народу, в безпосередньому віддаленні біля пам'ятника, зайнявши провізоричні місця, очікували достойні учасники урочистостей. На фото: президент УНР в екзилі, д-р Степан Витвицький, в оточенні ВПреоє, Владимира Мстислава та конгресмена Майкла Фігана, очікує на початок церемонії відкриття пам'ятника.

20 „Пані й Панове, Національний Гімн!“ — заповів до багатьох мікрофонів майстер церемонії проф. Лев Добрянський. На серці тримає праву руку найдостоїнший учасник цієї урочистості, 33-й президент ЗДА Девід Д. Аїзенгавер (перший зліва), на серці тримали руку десятки тисяч учасників цих урочистостей, співачки за оркестрами гини про Зоряний Прапор та країну вільних і дм сміливих... Урочистість урочистостей почалася.

21 Після гімну і вступної молитви, яку провів переієрарх Української Католицької Церкви в ЗДА ВПреоє, Митрополит Американо-Український, гостей привітав господар цієї урочистості, голова Комітету Пам'ятника Шевченкові, проф. д-р Роман Смаль-Стоцький (фото зліва). Тоді Девід Д. Аїзенгавер (фото справа) виголосив свою знамениту промову про одинокую російську тиранию свободі, як за часів Шевченка, та про ніколи не згасаюче бажання волі, одним з найвиштовхуваних виразників і борців якої був і назавжди залишиться Тарас Шевченко. Промова ген. Аїзенгавера, як і урочистості відкриття пам'ятника Шевченкові, мали найширший відгомін у цілому світі, за винятком — очевидно — СРСР та Союзу. Але, це інший світ, світ рабства і неволі, для якого пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні страшніший від водневої бомби...

22 Після промови, Девід Д. Аїзенгавер, в оточенні Владик наших Церков та репрезентантів Комітету Пам'ятника Шевченкові, підійшов до великого, жовтого полотнища, щоб виконати урочистість відкриття пам'ятника Кобзареві України в столиці Америки. Він потягнув за мотузку і...

23 ...почало спадати покривало, відкриваючи монументальну постать Кобзаря в бронзі, що з високого п'єдесталу споглядала на ці маси народу, які прийшли віддати йому поклон, пам'ятки не злих тихих слів за те, що на їх сторони поставили слово!

24 Рівночасно сотні хористів заїтонували слова безсмертного Шевченкового „Заповіту“, їх підтримали десятки й десятки тисяч народу й могутня пісня, що сколихнула розпаленим до понад 90 градусів повітрям, прошибала душу, витискала слези, декому здавалося спазмами горло й могло здаватися, що її чуєть також і там, на батьківщині Поета за великим океаном, за ріками й горами, бо туди вона линула й до неї відносились слова: Вставайте, кайдани порвіть! Непорушно та з найбільшим зворушенням слухали співу „Заповіту“ й почесні гості на цій великій урочистості: ген. Девід Д. Аїзенгавер, Владимира Українських Церков, Президент Української Народної Республіки в екзилі, члени Конгресу ЗДА, та інші, а з ними й представники Комітету Пам'ятника Шевченкові, господарі цього великого свята.

25 Історичного акту відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові в столиці Америки довершено! Тисячі народу почали приготовлятися до передбаченої в програмі процесії „Поклін Шевченкові“. А понад голови усіх підносилися вишита в бронзі могутня постать Кобзаря.

26 Після урочистостей відкриття пам'ятника на площі, відбулися ще в залізці столиці зв'язані з цією урочистістю культурні імпрези: багатолюдна зустріч молоді, два концерти багатьох українських хорів, а ввечері ювілейний шевченківський бенкет з окремою програмою. Майстром церемонії під час бенкету був Йосип Лисогора, якого й видно при мікрофонах на трибуні. Перший біля трибуни — проф. Лев Е. Добрянський. Стіну прикрашував великий портрет Кобзаря, в честь якого цей бенкет відбувався.

27 Одною з перших точок у програмі бенкету був виступ славного фільмового артиста з Голлівуду, Джека Пеленса, який українською й англійською мовами продекламував як же зворушливий і як же актуальний зокрема для українців в Америці та в інших країнах в диспори суціль Шевченків вірш: „Мені однаково...“ Біля артиста сиділи голова Комітету Пам'ятника Шевченкові та голова Наукового Товариства ім. Шевченка, проф. д-р Роман Смаль-Стоцький.

28 „Обніміться, брати мої, молю вас, благаю!“ — почав свої земляків безсмертний Кобзар. Під знаком великої Шевченківської науки проходили і врочистості відкриття пам'ятника, як і зв'язані з цим імпрези, що й задокументовано на цій фотознімці, на якій видно у дружній розмові (зліва): голову Закардонних Частин Організації Українських Націоналістів проф. Степана Ленкавського, голову Виконного Органу Української Національної Ради п. Миколу Лівчицького та голову Анти-Большевицького Б'юро Народу п. Ярослава Стецька. Вони, як і багато інших, приїхали з Європи та були почесними гостями на врочистостях, промовляючи під час бенкету.

29 Під час бенкету гості, крім промов та крім декламацій Шевченкового вірша у виконанні Джека Пеленса, вислухали також декламації Шевченкового вірша в англійському перекладі у виконанні відомого нашого артиста-декламатора Василя Шуста, (фото зліва). А бенкетом, крім годового майстра церемонії п. Йосипа Лисогора, проводили ще двох його асистентів: д-р Ярослава Падоз (фото справа) та п. Іван Білинський.

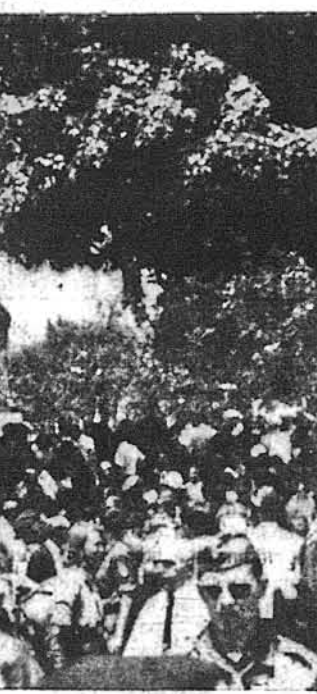
30 До урочистостей ювілейного бенкету належала передача Шевченківської Нагороди для тих, що заслужилися для справи пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні та для української визвольної справи в Америці. Між ними, що одержали Грамоти, був 33-й президент ЗДА Гаррі С Труман, були сенатори й конгресмени, були капелани Сенату й Палати Репрезентантів, був редактор вашингтонської газети „Стар“, яка стала в обороні пам'ятника тоді, як проти нього вів кампанію другий столичний щоденник „Вашингтон Пост“. З українців Грамоту одержав проф. Лев Е. Добрянський та двоє громадян після їхньої смерті: покійний головний редактор УНСОЮзу та президент УКСОЮзу Дмитро Галичич і відомий громадянин Іван Дужанський. На фото: пані Стефанія Галичич прийняла Грамоту з рук ексективного директора Комітету Пам'ятника Шевченкові і наступника сл. п. Д. Галичича на пості головного редактора УНСОЮзу п. Йосипа Лисогора, як проф. д-р Роман Смаль-Стоцький і д-р Ярослава Падоз приглядаються церемонії.

31 „Молись, молись сину, його за Україну замучили колись“ — пригадували Шевченкові слова, як пані Дужанська передавала своєму синові Шевченківську Грамоту, призначену йому за смерті для його батька.

32 На закінчення бенкету відбувся концерт Капелі Бандуристів під диригентурою Івана Задорожного.

33

34

35

Блакитно-жовтий прапор під Аркою Миру

Інтернаціональна Арка Миру, знаходиться на границі США і Канади в західному кінці 3.000 мильового кордону між обома країнами, звідки жодного немає ні одного кірка чи укріплення.

Хоч і Манітоба і Квебек мають свої тав, Города миру, то імпозантна арка пишаста, як і самі пограничні провінції БК і Стейту Вашингтон, між містечками Блейн і Дуглас (Канада). Сама ж Асоціація Програми Інтернаціональної Арки Миру складається з канадських комуністичних організацій, молодіжних організацій, батьківських комітетів всесвітньої і середньої шкіл, церковних і світських гуманітарних організацій Британії Колумбії і їхніх відповідників по американському боці.

Делегати складових організацій Асоціації Арки Миру цілий рік підготували програму зустрічі і симфонічного повновлення братерства канадців і американців. Сама ж зустріч відбувається в одну з неділь пізньої весни чи літа.

День Арки миру, що починається дефілядою учасників "організацій", молитвою за всесвітній мир, національними гімнами, промовами федеральних, провінційних і міських урядів, школярів і студентів, починається в 10-25.000 осіб. Кульмінація зустрічі — малата, молодь обмінюється державними прапорами й церемонія тав. "Квітів миру." Тут делегати ветеранів і прапорників по чотом складає під аркою вінки з живих квітів — символ життя, краси і спокою.

Перша частина зустрічі закінчується молитвою і тоді починається розважова частина. В центрі величезної площі, зарез перед трибуною і почесними гостями, репрезентатив обох урядів, амбасадорів, консулів, церковних і світських діячів відбуваються виступи хорів, оркестрів, танкових тав, тощо.

Святкування Дня Арки Миру кінчається відзначенням-відспіванням національних гімнів. Та це лиш кінець офіційної зустрічі, що її продовженням стає "неофіційна". Від 1956 р. провінційний відділ УСГ бере участь у святкуванні Дня Арки Миру. Члени відділу, в односторонній з прапорами Канади і УСГ, рік-річно репрезентують українське воїнство, українську громаду провінції.

Святкування Дня Інтерн. Арки Миру в неділю 24 травня, величний адмін і понад 10.000 учасників із усіх усюд Канади і США любувалися окремим, українською коло-

Могила о. А. Гончаренка знову загрожена

На днях насипи ніби приватний лист від мейора міста Гейварда в Каліфорнії п. Івана Н. Паласа, грека по походженню, що він, порозумівшись з місцевим Гейвардським Історичним Товариством та його президентом д-ром М. Геннінгом, — рішили "розв'язати" справу могили о. А. Гончаренка та його жінки Аделаїди.

Мейор пропонує перенести їх могили на цвинтар і там збудувати їм відповідний пам'ятник.

Канад і американських почесних ветеранів з війнами, а за ними лави комбатантських прапорів, із державними в центрі, рушили парадним кроком під арку, в середині "бездержавної" прикордонної полоси, щоб скласти вінки від воїнства обох країн.

Тут важко було власним очам повірити... В самісінькому центрі лави прапорів, поміж знаменами комбатантських організацій, маючи по правичі "ред есейн" і "старс анд стрейпс" по лівичі, гордо маршували блакитно-жовтий прапор України... Наш державний прапор поміж державними прапорами Канади і США.

На почесному місці, як рівний з рівними, лопотів-розвивався на вітрі Паціфіку наш стяг перед трибуною з амбасадорами, консулами, посланцями й знаттю, перед понад 10-ти тисячним збором канадців і американців.

Виступ наших танцювальних ансамблів не посоромив дебюту українського державного прапора на справді міжнародному полі. Гопак, коломийка, аркан, жінці, чумак, подольська викликали салви оплесків, вигуків захоплення. Голова пров. відділу КУК і керівник ванкуверського танцювального ансамблю пані О. Крипе замінила заповідники поодиноких танців у мініатюрну лекцію історії України й її культурних надбав. Воно підкреслила, що юні танцюристи, це 3-тє й 4-те покоління укр. піонерів, що те покоління не захвало мови, звичаїв і обичаїв своїх прадідів, а навпаки зберегло ті скарби, передало їх у загальну скарбницю молоді, багаторазової країни свого народження.

Ми канад українці Британської Колумбії, виступаємо сьогодні перед вами, як рівні перед рівними, в братньому-грізній дружбі й розумінні. Ми горді з країни нашого народження — закінчила своє кінцеве слово пані О. Крипе. І знову оплески й оклики одобрення.

В концертній частині свята, по виступі наших танцюристів, поспівувала маршовими вправами при власному акомпанюванні оркестра шотландських дударів ванкуверської поліції та духової оркестра шкільного округу Сарей, БК.

В ретроспективі мусимо обов'язково подякувати організаціям і партиципантам укр. контингенту. Наше щире спасибі танковим ансамблям Ванкуверу й Сарей/Валей. Їхні керівники. Нама дая малата, молодь, батькам, виховникам. Всі вони до одного високо звели Блакитно-жовтий стяг і гідно розвинули його на полі братерства й справжнього миру.

Провінційному відділу УСГ дякувати не випадає. Він, ініціатор нашої участі в святкуванні Дня міжнародної миру, зробив свій обов'язок, активізував громаду і, передавши провід і далішню ініціативу в продовжуваній справі в руки провінційального відділу КУК, має задоволення, що його почин-нама дали гідний українському комбатантському онов.

Кронікує

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АРГЕНТИНІ

Вшанування С. Петлюри і С. Коновальця Заходами Міжорганізаційного Комітету, який склався представників Т-ва Відродження, Б-ва св. Покрови УАНЦ, сприяння УНРади, Легиону С. Петлюри, ДОБРУС-у і "Зарева" відбулася в Буенос Айресі 24-го травня урочиста Академія на вшанування сл. пам. Головного Отамана С. Петлюри та полк. С. Коновальця. У цій Академії взяв участь також Дієн Дієс, депутат парламенту з провінції Чако.

Академія відбулася в ново-збудованій великій театральній залі Т-ва Відродження, що була вся заповнена. Сцену прикрашали великі портрети С. Петлюри та С. Коновальця, перед якими представники організацій зложили вінки з живих квітів, а мгр. В. Коваль, голова Відродження, відкрив Академію, відзначивши величезну роль, що має в житті нації культ Національних Героїв.

Гарну доповідь про Головного Отамана вголосив І. Бойко, уловнений військових справ представництва ВОУРади в Аргентині; про полк. С. Коновальця говорив Б. Ябло директор Кредитової Кооперативи Відродження, ко-сенатори і конгресмени давали виняткові відповіді — а офіційна комісія із Сакраментів відповіла нашім просьбі про викуп землі о. Гончаренка. Тоді дехто з приятелів о. А. Гончаренка порадив влітати листово до буенос айрес-президента Ніксона, але з того нічого не вийшло. Наш комітет вдав в контакт з посольством міста Гейварда та звернув увагу на всім користі й славу, які місто матиме, як воно викупить землю о. А. Г., відстарався заволодіти хату Гончаренків, пачеру, сад та назву України. Ми доказували, що 100-річчя приїзду о. А. Г. до Америки започаткує заінтересовання українців США та Канади — історичним місцем Гончаренків.

Як сказано, на першу думку, його плян ніби добрий — і викопати кость старого священика та його жінки, перенести їх на місцевий цвинтар і там збудувати їм пам'ятник. Така "розв'язка" задовільнить лише теперішнього власника землі о. А. Г. пана Мінхера, бо тоді він не буде вганяти зі стрільбою та собаками відганяти відбудувачів могили, і його корови будуть спійняні-пастися. Але, деж тоді діється традиція першого клаптика землі названо офіційно "Україна", хати "Свобода", дерев, насаджених о. Гончаренком, грибів, що він там вирощав, які ще носять його назву і т. д.

Комітет ім. о. А. Гончаренка прохав усіх писати до мейора Паласа:

Mayor John N. Pappas City Hall, Hayward, Cal. щоб він старався таки викупити усю землю о. А. Г., яку він закупив ще в 1872 р. — і жив на ній до 1916, і тоді — усі українці та свободолубні американці придуть на Гончаренкову вільну "Україну". За Комітет ім. о. А. Гончаренка: Федір Луїла, 423 Jefferson St. N.E.

Короткі вісті

Еспанія збрала вже майже закінчені переговори з британськими адміралітєтом та корабельними компаніями щодо побудови для Еспанії за 50 мільйонів доларів кілька великих кораблів. Еспанський уряд обрався, бо британські соціалістичні Парті Прайд, яка має намір прийти в осін цього року до влади в Британії, гостро критикували в палаті громадських справ, що він дасть замовлення Америці або Франції та заповніть відповідальні компанії проти Британії за Гібральтар.

У Шотландії, столиці Швеції відбулося вічання учасників Густава V. Адольфа, 29-річної кнзя Маргарити, з 40-річчя британським Університетом Джамом Амлером. Члени були привітані цією педесною королівською родиною, але не було майже нікого з родини пареного. Княгиня Маргарита збереже й надалі свій звання титул поручі із привілом Амлер. Саме тоді, коли імовірно виходили з церкви — іпав зливний дощ, тому відпадала програма, що вони мали йти вилучити міста у відкритому автомобілі.

У Сайгоні, столиці Південного В'єтнаму, названо центральну площу іменем Діана Ф. Кеннеді і поставлено там йому скромний пам'ятник. Однак в'єтнамські націоналісти і комуністи з принципово проти знайняття вулиці іншими іменами, як тільки в'єтнамських героїв, пригадуючи, що за колоніального панування французів усі тамтешні вулиці і площі носили назви французьких вождів та діячів культури.

Де б ми не народились і де б ми не жили та що б ми не робили, усі ми діти тієї самої України, що видала такого вселюдського вельми, як Тарас Шевченко — можна б сказати про цю зустріч і розмову на Шевченківській урочистості у Вашингтоні між славним в'єтнамським артистом з Голлівуду Джеком Пеленсом та вусатим козарюгго з Канелі Вандуристів ім. Шевченка.

Українська хроніка

● "Інформативний Листок" Об'єднання Українських Ветеранів Лікарів, ч. 1-2; вийшов у Саскатуні, за редакцією д-ра М. Небелюка. На його 40 стор. надруковано наукові статті, як "Сила й наслідки атомової зброї" д-ра К. Триліха, "Роль зооноз" д-ра В. Роздільського, проф. І. Чиченя. Роль Харківського ветеринарного інституту в розвитку мікробіології в Україні", репортаж д-ра Ю. Вашицького, "17 Світовий Ветеринарний Конгрес очима учасника" та ін. Дондусом, що ОУВЛ Канади уфундувало один зошит газетної "Енциклопедії Українознавства": 24 українські ветеринарні лікарі склали для цього 1025 дол. Журнал закінчується різноманітним "Хронікою нашого життя".

● В Університеті Акрону проф. Т. Мадьяр закінчив читати курс з історії України. В його унів. Вступні екзамени — з математики і російської або української мови... ("Монітор" університету призна-

Дітилося сумною вівторком, що дня 19-го червня 1964 року у Львові на Рідних Землях, після тяжкої недуги, відійшла у Вічність на 75 році життя наша Найдорожча й Незабутня МАМА І БАБУСЯ

бл. п. АННА БОДНАР-КЛИМІВ

родом з Бірки, Зах. Україна.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Горем притис: дошки — **СТЕФАНІЯ БАЖАНСЬКА** з Мужем і Дітьми в Україні **ОЛІ ЗАЧКОВСЬКА** в Пассаїку, Н. Дж. **ВІТОВТ БОДНАР** з Дружиною **ІГОСЛАВ БОДНАР** з Дружиною і Дітьми в Аргентині

Замість квітів на могилу УСГ с.п. **ВОЛОДИМИРА ГІРНЯКА** зложили на Дар Українському Воїнному Інституту 30 дол. Анна ДМИТЕНКО-РАТИЧ Тека ЗІНІТІЧ Іван ПІВНІТКО

Замість квітів на свіч. могилу Незабутнього Приятеля с.п. проф. **СЕРГІЯ ЛІТВИНЕНКА** \$20.00 на Фонд Допомоги Мистцям (с.п.п.) Надія й Володимир ОНИШКЕВИЧ

ПОДЯКА

Дня 11-го червня 1964 року після тяжкої недуги з Волі Всевишнього відійшла під нас у Вічність наша Найдорожча й Незабутня ДРУЖИНА, МАМА І БАБУСЯ

бл. п. Тенля Михайлівна Бобрівник з дому Падун

Похована на Українському Проповідницькому цвинтарі в Бавуд Брук, Н. Дж.

У безмірному горі нашої родини, чисельні Приятелі, Знайомі та Родичі виявили глибоке співчуття та співчужність до вшанування пам'яті Покійної, за що складаємо найщиріший подяку.

В першій мірі дякуємо Всеч. от. прот. Мих. Кудановичу за відвідини і духовну опіку під час хвороби, за відправлення похоронних обрядів і теплі слова про Покійну під час Панахиди та Поминків.

Дякуємо Всеч. от. прот. С. Шадінському за слова підтримки під час Поминків та участь в Похоронах.

Дякуємо д-рові Т. Гибачковій за лікарську опіку та за моральну підтримку Покійної, своєю щоденними відвідинами. Дякуємо всім користам на чолі з о. Серафимовичем за пречесний світ Панахиди.

Щиро сердечно дякуємо всім тим, які зложили квіти на домовину Покійної, а саме родичам: П. Милорадович, Н. Пришибинський, І. Савчук, В. Трипуненко, Я. Білінський, О. Палад, М. Ковальчук, А. Мельник, О. Музика, Ю. Русацький, М. Каміньський, С. Лесик, С. Шиндлярський, В. Басюк і Н. Томас.

Щиро сердечно дякуємо всім тим, які замість квітів на свіч. могилу, на бажання Покійної, зложили пожертви на Церкву-Пам'ятник в Бавуд Брук, а саме родичі: Т. Тенчук, М. Паламар, П. О. Пришибинський, В. Трипуненко, о. М. Куданович, І. Л. Лисенський, Н. М. Кононенко, В. Тимчишин, М. Ковальчук, Н. Карпачук, В. Макаренко, Донець, В. Пасюк, І. Савчук, Ю. Русацький, А. Богдан, А. Савченко, М. і М. Стратісний, Ф. Гутман, П. Олександр, А. Берні, І. Скороход, О. Клімченко, К. Дерев'яний, В. Басюк, К. Захарович, О. Серафимович, А. Музика, Л. Рокунський, А. Кухов, П. Ковальчук, Х. Гарасименко, О. Рокунський, А. Дитківський і Л. М. Щиро сердечно дякуємо всім, за поміч під час Поминків, за несення домовини та за всю поміч дану нам під час Похорону, як рівнож за моральну підтримку.

Дякуємо похоронному заведенню Ів. Гасина за зразкове перевезення похорону.

Нехай Всевишній Господь винагородить Вас усіх сторично.

Чоловік — ПЕТРО Сини — ЛЕОНІД І ВАЛЕНТИН Дочка — ЛІДА Зять — СЕРГІЙ Невістки — ГАННА й АНТОНІНА Внуки — НЕОНІЛА, СЕРГІЙ, АНАТОЛІЙ, ЯРОСЛАВ, СВІТЛА й ВІТОР

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Дітройт, Мішіган

— скликає —

на 11-го липня 1964 року

в приміщенні **УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ** при вулиці Мартін ч. 4655 в ДІТРОЙТІ, Мішіган

ПІВРІЧНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

На ці Збори обов'язково повинні прийти всі члени Окружної Управи, відділові урядники і конвенційні делегати таких Відділів:

20, 71, 75, 94, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 504 і 506.

ПОРЯДОК НАРАД:

- Звіт членів Окружної Управи, предсідників і фін. секретарів Відділів з організаційної діяльності за перше півріччя ч. р.
- Доповідь обласного організатора УНСоюзу про діяльність Окружної в минулому півріччі та про успішного закінчення ювілейної кампанії за розбудову УНСоюзу;
- Обговорення актуальних організаційних справ.

У Зборах безпосередньо участь **Володимир ГІРНЯК**, обласний організатор УНС За Окружну Управу; **Д-р Д. КВІТКОВСЬКИЙ** голова **А. ТРИП** секретар

У ВИДАВНИЦТВІ "СВОБОДА"

Появилася повість для молоді НАГОРОДЖЕНА ПЕРШОЮ ПРЕМІЄЮ НА ЛІТЕРАТУРНОМУ КОНКУРСІ СЮЖО В Р. 1961

СОФІ ПАРФАНОВИЧ ТАКИЙ ВІН БУВ...

(ІСТОРІЯ ОДНОГО ПСА)

Сторін 200. Ціна \$3.00 в м'якій оправі

Це не оповідання про поденне життя пса чи, як хтось думає, песика-іграшки господаря. Тут пс і люди тісно пов'язані і разом творять історію наших днів з війною, долею, долею людей і вірного їх товариша пса з усіми трагічними воїнськими діями аж до еміграції за океан включно. Авторка написала повість легким стилем та героєм її зробила пса, щоб дати до рук нашої молоді книжку, з якої вона довідатися про історію батьків.

"СВОБОДА" — Р. О. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Позовнення і належність **Помічник ЧЕКАМИ** або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ слати на адресу:

ТАКИЙ ВІН БУВ...

(ІСТОРІЯ ОДНОГО ПСА)

Сторін 200. Ціна \$3.00 в м'якій оправі

Це не оповідання про поденне життя пса чи, як хтось думає, песика-іграшки господаря. Тут пс і люди тісно пов'язані і разом творять історію наших днів з війною, долею, долею людей і вірного їх товариша пса з усіми трагічними воїнськими діями аж до еміграції за океан включно. Авторка написала повість легким стилем та героєм її зробила пса, щоб дати до рук нашої молоді книжку, з якої вона довідатися про історію батьків.

"СВОБОДА" — Р. О. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Позовнення і належність **Помічник ЧЕКАМИ** або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ слати на адресу:

ВЖЕ МАЄМО НА СКЛАДІ:

Д-Р МАТВІЙ СТАХІВ:

УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР

Том 1. ВЛАСНИМИ СИЛАМИ. Стор. 272. Врошурована \$3.60. Твер. оправа \$4.80

Том 2. УКРАЇНА МІЖ ДВОМА СИЛАМИ. Стор. 248. Врошурована \$3.50. Твер. оправа \$4.80

Замовлення слати: **СВОБОДА — Р. О. Box 346 — Jersey City, N. J. 07303**

